

Bergvesenet

Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 2018	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering	Gradering Fortrolig
Kommer fra ..arkiv Sulitjelma Bergverk A/S	Ekstern rapport nr "522240005"	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Geologisk befaring i Skjerstad og Beiarn.				
Forfatter LARSEN J.		Dato 1969	Bedrift Sulitjelma Gruber A/S	
Kommune	Fylke	Bergdistrikt	1: 50 000 kartblad	1: 250 000 kartblad
Fagområde	Dokument type	Forekomster		
Råstofftype	Emneord			
Sammendrag Undersøkelser av skjerp i Skjerstad, Saltdal og Beiarn. Tverrbrennfjell - nikkel. Ellers sulfidmineraliseringer, men trolig ingen av økonomisk betydning.				

1969

KARTBLAD SKJERSTAD

Tverbrenfjell

Forekomsten ligger i en liten gabbrokropp som neppe er større enn $1/2 \text{ km}^2$. Denne gabbroen ligger i et gneis - granittområde som dekker det meste av fjellet. Bergarten ligger med strøk 250 nygrader og varierende fall rundt 50° mot nordvest. Det er en middels til grovkornet granittgneis med god parallellstruktur og en god del biotitt som mørkt mineral (prøve 52).

Gabbroen har en noe langstrakt form som følger strøkretningen og heller mot nordvest. Det er en grov, brun bergart som mot nordøst går over i en grønn - hvit amfibolitt som ikke er ertsmineralisert (prøve 53).

Omtrent midt inne i gabbrokroppen ligger en ertsmineralisert sone hvor de fleste skjerpene ligger og som også følger strøkretningen. I et av skjerpene (nr. 54, 499,5 - 7432,3) er det skutt en liten stoll, og en kan her tydelig se at gabbroen er tektonisk påvirket og nærmest brekkskjært. Tynne granittårer er injisert i gabbroen.

Malmen er en middels anriket nikkel - magnetkis ? (prøve 51, 499,5 - 7432,3), som på overflaten er rusten og skiller seg ut fra den ikke - ertsholdige gabbroen. Se fig. 1.

Området mellom Svartvann og Jordbruåsen nord for Gjømnervann

Bergartene i området veksler mellom granittisk gneis og gråblå kalk i 5 - 10 m tykke lag. Strøkretningen er rundt 240 nygrader og lagene heller $30 - 50^\circ$ mot nordvest. Ingen spor av ertsmineralisering funnet.

Området sør for Langevann øverst i Breivikdal

Hele området er dekket av en konglomerat bergart som består av kvartsitt-boller i kalk - klorittholdig grunnmasse (prøve 46). Bollene er uttrukket og ligger i retning 265° med 40° fall mot sørvest. Den alminnelige strøkretning er 220 med $30 - 50^\circ$ fall mot vest. I den klorittholdige grunnmassen er det funnet meget sparsomt med små pyrittkrystaller, men ingen spor av Cu-mineraler.

KARTBLADET SALTDAL

Kvandal på sørsiden av Skjerstadvfj.

I foten av Middagsfjell en kvartsgang som her er minst 150 m mektig. Mot vest kiler den ut ganske raskt til en betydelig mindre mektighet, mens den mot øst ikke ble befart. Strøket synes å være NV-SØ med meget svakt fall mot sør. Den viser oppsprekking i to retninger, en parallell strøkretningen og en tilnærmet normalt på denne. Tilsynelatende ingen glimmer på spalteflatene, men ofte et grønt belegg som synes å være trukket inn i kvartsen. Tatt prøve fra den øvre del av kvartsgangen (nr 47).

052.007

En kvartsrik glimmerskifer ligger konformt i den øvre halvdel av kvartsgangen, men denne er > 5 m mektig.

Gangens øvre halvdel er mer tynnskifrig enn lengre ned og mot nordvest blir kvartsen noe forurenset av glimmer.

Gjelbuneset øst for Kvandal

I en amfibolbergart, til dels meget grovkornet med flere cm lange hornblendenåler er det en meget liten, isolert forekomst av pyritt. Sannsynligvis er det en linse i kalkmarmoren som dekker det meste av området. Fra samme skjerp er det tatt prøve av magnetitt ? (nr. 48, 516,6 - 7452,7).

Halsen, NØ for Baatsvik ved Nedrevann

Skjerpet ligger i en uren, lys marmor med tynne glimmerlag som helst ligger tettere enn hver 10 cm. Tynne 1 cm årer av pyritt i kvarts - glimmerholdig marmor. Litt kobberkis innemellom (prøver 43 og 44, 519,3 - 7458,1). Mektigheten av det ertsmineraliserte laget varierer fra 10 cm til 1,5 m ute på odden mot nordøst. Lagene foldet om en foldeakse med retning 220° og 40° fall mot SV.

Ertsmineraliseringen for det meste sparsom i det blottede området, men etter uttalelser fra lokalt hold skal kisåren være rikere mot sørvest i den overdekkede eng.

I strøkretningen mot sørvest er det ved Leivset funnet pyritt som sansynligvis tilhører samme sonen.

Storhaugen, Mofjell.

Impregnasjon av pyritt i kvartsitt. Det er en lys, skifrig kvartsitt hvor for det meste lys, men også litt mørke glimmer danner en bånding som får kvartsitten til å spalte opp i tynne flak. Den står til dels meget steilt og har en mektighet som varierer mellom 10 - 20 m. Mot nordøst flater bergarten noe ut og får en helling på 30° - 40° mot vest. Der strøkretningen er nordvestlig har lagene svakt sørlig fall.

I dette kvartsittlaget ligger 8 - 10 skjerp fra omtrent der navnet Storhaug står på kartet og nordover. Det dreier seg om en middels til fattig pyrittimpregnasjon med en mektighet på ca $1/2$ m i gjennomsnitt. I det rikeste skjerp (som er det fjerde fra sør) er det en middels gehalt av pyritt med en synlig mektighet på 1,5 m som vel kan være noe større. Men denne mektigheten kiler raskt ut i begge retninger langs strøket (prøve nr. 4, 521,3 - 7455, er fra dette skjerp). Strøkretningen her er 205° med 30° fall mot vest, mens den 50 m lengre sør er 235° med 40° fall mot vest.

Tatt prøver fra det sørligste skjerp (prøve nr. 2, 521,3 - 7455) av sidebergarten (kvartsitten) i skjerp nr. 2 fra sør (prøve nr. 3, 521,3 - 7455) og av kisen i skjerp nr. 3 fra sør (prøve nr. 19, 521,3 - 7455) Fig. 2 viser et profil fra kvartsittlaget.

Mot nordvest blir ertsmineraliseringen stadig svakere.

På toppen av Storhaugen i en hornblendebergart (garbenskifer) er det en ca 1 m mektig sone med en fattig kisimpregnasjon (prøve 20, 521,1 - 7454,8). Strøk 205 med 75° fall mot vest. Prøven tatt i et skjerp og ertsmineraliseringen synes å kile ut til begge sider langs strøket.

Tuva, Leivset.

I lia ca 70 m nordøst for forsamlingshuset er det en fattig impregnasjon av blyglans og pyritt (prøve nr. 49, 518,1 - 7455,9) i en lys glimmerskifer. Sonen er ca 5 m mektig og ertsmineraliseringen synes å holde seg på det samme som prøven viser. Over og under er det kalk, det øvre kalklaget nokså smalt (ca 5 m), over det igjen er det en granatholdig glimmerskifer.

Skiffrighetsplan viser strøk 240 og fall 45 NV, men lagningen syns å helle østover. En noe usikker måling gir 260 - 280 i strøk med ca 60° fall mot SØ. Se fig. 3.

KARTBLADET BEIARDAL

Nord for Vasshauglivannet, nedre Tollådal

Et lite skjerp i glimmerskifer, sansynligvis magnetkis (prøve 66, 492,8 - 7420,8). Fattig impregnasjon, bare ca 1/2 m blottet. Strøk 280 og fall 60° mot nord.

Nordenghaugen, sør for Vasshauglivannet.

Et lite skjerp i samme bergart som det forrige og omtrent samme kvalitet (prøve 65, 492,6 - 7420,3). Vanskelig å angi mektighet og strøkretning da stedet er gjengrodd av vegetasjon.

I en ås ca 30 m vest for vegen like nedenfor vegkrysset til nedre Tollådal er det gjort et mineskudd i magnetkis ? holdig glimmerskifer. (Prøve 62, 492,5 - 7420,3). Strøket er her 240 med vestlig fall på ca 50°. Sidebergarten er en lys, granatholdig glimmerskifer.

De tre sistnevnte forekomster ligger omtrent på linje i strøkretningen og kan antas å høre til samme sone. Men mektigheten er neppe større enn 1 m, og den kan ikke følges sammenhengende.

Loftet, sørvest for øvre Tollådal

Like vest for Vindhaugvannet et lite skjerp som ligger i en amfibolbergart (prøve 64, 493,4 - 7418,5). Forekomsten synes isolert da det ikke er funnet ertsmineralisering i nærheten. Miljøet er basisk med gabbro og serpentinit i omegnen.

I lia nordøst for Sigfred Sivertsens gård i øvre Tollådal er det en liten forekomst av asbest. Hovedbergartene er serpentinit med 1/2 - 1 m ganger av grønnstein som skjærer igjennom. På et lite område (ca 10 m²) er det noen smale striper (opptil 1 m) som fører asbest av god kvalitet (prøve 60, 494,6 - 7419,8). (Sidebergarten, prøve 61).

KARTBLADET ARSTADDAL

Steinåmo, øvre Beiardal

Ved Steinåga er det i basiske grønne bergarter funnet små linser som inneholder en blank, glinsende malm (prøve 68, 482,0 - 7405,6), som sansynligvis er nikkelholdig. Det er også funnet jernmalm i nærheten. På det korte besøk ble det ikke tid til nærmere undersøkelser.

KARTBLADET BJØLLÅDAL

Stalorog

I kvartsrik glimmerskifer og kalkglimmerskifer er det 3 - 5 m mektige konforme lag med grafittskifer. Disse er nokså tallrike og kan følges over et ganske vidt område. Strøk 180 med fall 55 V. Etter sigende skulle det være kobberskjerp i området, men disse ble ikke funnet (prøve nr. 67 av grafittskiferen, 499,5 - 7402,0).

Fig 1. Profil over gabbro kropp i Tverbrunfjell.

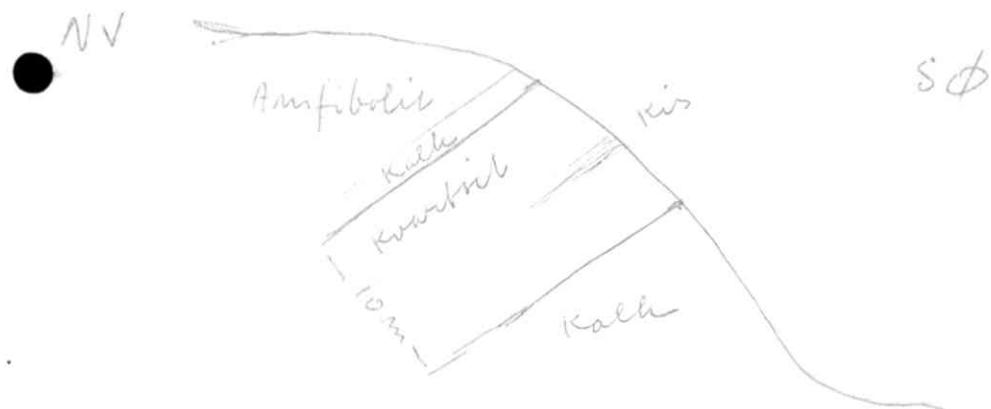

Fig 2. Profil fra Storhaugen.

Fig. 3. Profil fra Tuva.

KARTBLAD SKJERSTAD

Tverbrønfjell

Forekomsten ligger i en liten gabbrokropp som neppe er større enn $1/2 \text{ km}^2$. Denne gabbroen ligger i et gneis - granittområde som dekker det meste av fjellet. Bergarten ligger med strek 250 nygrader og varierende fall rundt 50° mot nordvest. Det er en middels til grovkornet granittgneis med god parallellstruktur og en god del biotitt som mørkt mineral (prøve 52).

Gabbroen har en noe langstrakt form som følger strekretningen og heller mot nordvest. Det er en grov, brun bergart som mot nordøst går over i en grønn - hvit amfibolitt som ikke er ertsmineralisert (prøve 53).

Omtrent midt inne i gabbrokroppen ligger en ertsmineralisert sone hvor de fleste skjerpene ligger og som også følger strekretningen. I et av skjerpene (nr. 54, 499,5 - 7432,3) er det skutt en liten stoll, og en kan her tydelig se at gabbroen er tektonisk påvirket og nærmest brekkskjørt. Tynne granittårer er injisert i gabbroen.

Malmen er en middels anriket nikkel - magnetkis ? (prøve 51, 499,5 - 7432,3), som på overflaten er rusten og skiller seg ut fra den ikke - ertsholdige gabbroen. Se fig. 1.

Området mellom Svartvann og Jordbruåsen nord for Gjesnervann

Bergartene i området veksler mellom granittisk gneis og gråblå kalk i 5 - 10 m tykke lag. Strekretningen er rundt 240 nygrader og lagene heller $30 - 50^\circ$ mot nordvest. Ingen spor av ertsmineralisering funnet.

Området sør for Langevann øverst i Breivikdal

Hele området er dekket av en konglomerat bergart som består av kvartsittboller i kalk - klorittholdig grunnmasse (prøve 46). Bollene er uttrukket og ligger i retning 265° med 40° fall mot sørvest. Den alminnelige strekretning er 220 med $30 - 50^\circ$ fall mot vest. I den klorittholdige grunnmassen er det funnet meget sparsomt med små pyrittkrystaller, men ingen spor av Cu-mineraler.

KARTBLADET SALTDAL

Kvandal på sørsiden av Skjerstadvj.

I foten av Middagsfjell en kvartsgang som her er minst 150 m mektig. Mot vest kiler den ut ganske raskt til en betydelig mindre mektighet, mens den mot øst ikke ble befart. Strøket synes å være NV-SØ med meget svakt fall mot sør. Den viser oppsprekninger i to retninger, en parallell strekretningen og en tilnærmet normalt på denne. Tilsynelatende ingen glimmer på spalteflatene, men ofte et grønt belegg som synes å være trukket inn i kvartsen. Tatt prøve fra den øvre del av kvartsgangen (nr 47).

052.007

En kvartsrik glimmerskifer ligger konformt i den øvre halvdel av kvartsgangen, men denne er > 5 m mektig.

Gangens øvre halvdel er mer tynnskifrig enn lengre ned og mot nordvest blir kvartsen noe forurenset av glimmer.

Gjelbuneset øst for Kvandal

I en amfibolbergart, til dels meget grovkornet med flere cm lange hornblendenåler er det en meget liten, isolert forekomst av pyritt. Sannsynligvis er det en linse i kalkmarmoren som dekker det meste av området. Fra samme skjerp er det tatt prøve av magnetitt ? (nr. 48, 516,6 - 7452,7).

Halsen, NØ for Baatsvik ved Nedrevann

Skjerpet ligger i en uren, lys marmor med tynne glimmerlag som helst ligger tettere enn hver 10 cm. Tynne 1 cm årer av pyritt i kvarts - glimmerholdig marmor. Litt kobberkis innemellom (prøver 43 og 44, 519,3 - 7458,1). Mektigheten av det ertsmineraliserte laget varierer fra 10 cm til 1,5 m ute på odden mot nordøst. Lagene foldet om en foldeakse med retning 220 og 40° fall mot SV.

Ertsmineraliseringen for det meste sparsom i det blottede området, men etter uttalelser fra lokalt hold skal kisen være rikere mot sørvest i den overdekkede eng.

I strekretningen mot sørvest er det ved Leivset funnet pyritt som sannsynligvis tilhører samme sonen.

Storhaugen, Mofjell.

Impregnasjon av pyritt i kvartsitt. Det er en lys, skifrig kvartsitt hvor for det meste lys, men også litt mørke glimmer danner en bånding som får kvartsitten til å spalte opp i tynne flak. Den står til dels meget steilt og har en mektighet som varierer mellom 10 - 20 m. Mot nordøst flater bergarten noe ut og får en helling på 30 - 40° mot vest. Der strekretningen er nordvestlig har lagene svakt særlig fall.

I dette kvartsittlaget ligger 8 - 10 skjerp fra omtrent der navnet Storhaug står på kartet og nordover. Det dreier seg om en middels til fattig pyritimpregnasjon med en mektighet på ca 1/2 m i gjennomsnitt. I det rikeste skjerp (som er det fjerde fra sør) er det en middels gehalt av pyritt med en synlig mektighet på 1,5 m som vel kan være noe større. Men denne mektigheten kiler raskt ut i begge retninger langs strøket (prøve nr. 4, 521,3 - 7455, er fra dette skjerp). Strøkretningen her er 205 med 30° fall mot vest, mens den 50 m lengre sør er 235 med 40° fall mot vest.

Tatt prøver fra det særligste skjerp (prøve nr. 2, 521,3 - 7455) av sidebergarten (kvartsitten) i skjerp nr. 2 fra sør (prøve nr. 3, 521,3 - 7455) og av kisen i skjerp nr. 3 fra sør (prøve nr. 19, 521,3 - 7455) Fig. 2 viser et profil fra kvartsittlaget.

Mot nordvest blir ertsmineraliseringen stadig svakere.

På toppen av Storhaugen i en hornblendebergarten (garbenskifer) er det en ca 1 m mektig sone med en fattig kisimpregnasjon (prøve 20, 521,1 - 7454,8). Strøk 205 med 75° fall mot vest. Prøven tatt i et skjerp og ertsmineraliseringen synes å kile ut til begge sider langs strøket.

Tuva, Leivset.

I lia ca 70 m nordøst for forsamlingshuset er det en fattig impregnasjon av blyglans og pyritt (prøve nr. 49, 518,1 - 7455,9) i en lys glimmerskifer. Sonen er ca 5 m mektig og ertsmineraliseringen synes å holde seg på det samme som prøven viser. Over og under er det kalk, det øvre kalklaget nokså smalt (ca 5 m), over det igjen er det en granatholdig glimmerskifer.

Skiffrighetsplan viser strøk 240 og fall 45 NV, men lagningen syns å helle østover. En noe usikker måling gir 260 - 280 i strøk med ca 60° fall mot SØ. Se fig. 3.

KARTBLADET BEIARDAL

Nord for Vasshauglivannet, nedre Tollådal

Et lite skjerp i glimmerskifer, sansynligvis magnetkis (prøve 66, 492,8 - 7420,8). Fattig impregnasjon, bare ca 1/2 m blottet. Strøk 280 og fall 60° mot nord.

Nordenghaugen, sør for Vasshauglivannet.

Et lite skjerp i samme bergart som det forrige og omtrent samme kvalitet (prøve 65, 492,6 - 7420,3). Vanskelig å angi mektighet og strøkretning da stedet er gjengrodd av vegetasjon.

I en ås ca 30 m vest for vegen like nedenfor vegkrysset til nedre Tollådal er det gjort et mineskudd i magnetkis ? holdig glimmerskifer. (Prøve 62, 492,5 - 7420,3). Strøket er her 240 med vestlig fall på ca 50°. Sidebergarten er en lys, granatholdig glimmerskifer.

De tre sistnevnte forekomster ligger omtrent på linje i strøkretningen og kan antas å høre til samme sone. Men mektigheten er neppe større enn 1 m, og den kan ikke følges sammenhengende.

Løftet, sørvest for øvre Tollådal

Like vest for Vindhaugvannet et lite skjerp som ligger i en amfibolbergart (prøve 64, 493,4 - 7418,5). Forekomsten synes isolert da det ikke er funnet ertsmineralisering i nærheten. Miljøet er basisk med gabbro og serpentin i omegnen.

I lia nordøst for Sigfred Sivertsens gård i øvre Tollådal er det en liten forekomst av asbest. Hovedbergartene er serpentin med 1/2 - 1 m ganger av grønnstein som skjærer igjennom. På et lite område (ca 10 m²) er det noen smale striper (opptil 1 m) som fører asbest av god kvalitet (prøve 60, 494,6 - 7419,8). (Sidebergarten, prøve 61).

KARTBLADET ARSTADDAL**Steinåmo, øvre Beiardal**

Ved Steinåga er det i basiske grønne bergarter funnet små linser som inneholder en blank, glinsende malm (prøve 68, 482,0 - 7405,6), som sansynligvis er nikkelholdig. Det er også funnet jernmalm i nærheten. På det korte besøk ble det ikke tid til nærmere undersøkelser.

KARTBLADET BJØLLÅDAL**Stalorog**

I kvartarvik glimmerskifer og kalkglimmerskifer er det 3 - 5 m mektige konforme lag med grafittskifer. Disse er nokså tallrike og kan følges over et ganske vidt område. Strøk 180 med fall 55 V. Etter sigende skulle det være kobberskjerp i området, men disse ble ikke funnet (prøve nr. 67 av grafittskiferen, 499,5 - 7402,0).

Fig 1. Profil over gabbrokropp i Tverbrunfjell.

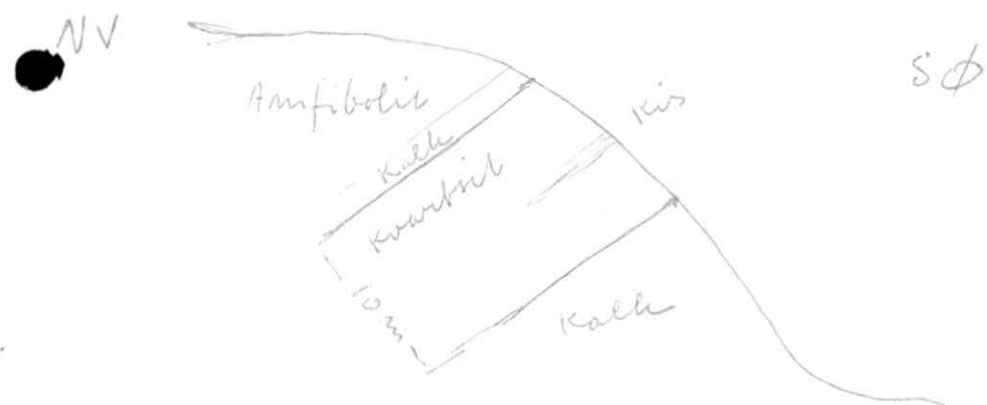

Fig 2. Profil fra Storhangen.

Fig. 3. Profil fra Tuva.